

ת"פ 68511/12/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד אבו להוה

בית משפט השלום בירושלים

24 דצמבר 2017

ת"פ 68511-12-14 מדינת ישראל נ' אבו להוה
ת"פ 4466-05-15 מדינת ישראל נ' אבו להוה
בפני כב' השופט יצחק שמעוני
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה על ידי ענף
תביעות משטרת ישראל

נגד

מוחמד אבו להוה - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד נאיל זחאלקה

גזר דין

1. כתב האישום:

הנאשם, תושב ירושלים, יליד שנת 1985, הורשע ע"פ הודאתו בעבירה של הסעת תושב זר השוהה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

מכתב האישום עולה, כי ביום 2.2.2013 בשעה 18:30 לערך, הסיע הנאשם ברכב, 4 תושבים זרים ששהו בישראל שלא כדין וזאת במטרה לאפשר כניסה לישראל או שהייה בה, שלא כדין של תושבים זרים. עבור הנסיעה היה אמור הנאשם לקבל מהנוסעים סך של 100 ₪.

הנאשם צירף תיק נוסף, ת"פ 4466-05-15, בו הוא הודה והורשע בעבירת הסעה של שישה או יותר שוהים שלא כדין לפי הסעיף הנ"ל.

מכתב האישום זה שצורף עולה, כי ביום 13.4.2014 הסיע הנאשם 7 תושבים זרים אשר שהו בישראל שלא כדין ולא הייתה כל מניעה לגרשם.

הודאתו של הנאשם בשני כתבי האישום הנ"ל ניתנה במסגרת הסדר טיעון שהוצג בפני כב' הנשיא אביטל חן בדיון מיום 7.10.2015 וכן בפני בדיון מיום 20.4.2016. במסגרת ההסדר, נשלח הנאשם לשירות המבחן להכנת תסקיר וכן לממונה על עבודות שירות. יצויין, כי לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

2. תסקירי שירות המבחן:

תסקיר מיום 21.2.2017:

קצינת המבחן מציינת, כי הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים, מתגורר בירושלים ועובד בחברת הובלות. הנאשם תיאר את נסיבות חייו, לדבריו, הוא נשר מהלימודים לאחר פציעתו של אביו, על מנת לצאת לעבוד ולעזור בפרנסת

המשפחה. במהלך השנים עבד הנאשם בעבודות שונות בתחום המסעדות עד לפציעתו בעבודה שהביאה להפסקת עבודתו. לאחר החלמתו המלאה החל לעבוד בחברת ההובלות.

קצינת המבחן מציינת, כי הנאשם החל מגיל 19 לעסוק בהימורים בסכומים גדולים, ללא יכולת לשלוט בדחפיו ולרסן את התנהגותו. בנוסף החל הנאשם להשתמש באלכוהול והחליף את ההימורים בשימוש בסמים באופן קבוע. בבדיקות שמסר הנאשם נמצאה בדיקה אחת המעידה על שימוש בסמים ובדיקה שנייה נמצאה נקייה. הנאשם הכחיש את השימוש בסמים כשלהערכת קצינת המבחן, הוא מתקשה להכיר בעצמו כמכור.

קצינת המבחן מציינת את ההיסטוריה העבריינית של הנאשם; 6 הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים. האחרונה שבהן משנת 2011, בגין החזקת סמים לצריכה עצמית עליה נידון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס. בעבר אף ריצה הנאשם מאסר בפועל בגין הרשעה בביצוע עבירות גניבה.

קצינת המבחן מציינת, כי ביחס לעבירה הנוכחית, הנאשם תיאר כי ברקע לביצוע העבירה, עמדה פציעתו והעובדה שהיה מובטל באותה תקופה. הנאשם הביע חרטה על ביצוע העבירה אך להתרשמות קצינת המבחן, החרטה באה בעיקר מאימת הדין.

בנושא הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום; קצינת המבחן מציינת, כי דפוס התמכרותו של הנאשם ושימוש הפעיל בסמים, כמו כן, יכולתו הנמוכה לוויסות דחפים וחשיפתו לעבריינות, כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות מעשים עבריינים בעתיד. מנגד, יכולתו של הנאשם להסתגלות ויציבות בעיקר במישור התעסוקתי, לצד קבלת האחריות על ביצוע העבירה ומקום עבודתו היציב, מהווים גורמי סיכוי לשיקום. בנוסף, מציינת קצינת המבחן את נכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי, כגורם סיכוי נוסף לשיקום.

לנוכח העובדה שהנאשם הביע נכונות להשתלב בתוכנית טיפולית, הופנה הנאשם לאבחון, לצורך כך ביקשה קצינת המבחן דחייה בת 3 חודשים.

תסקיר מיום 13.7.2017:

קצינת המבחן מציינת, כי במהלך תקופת הדחייה הגיע הנאשם ל-3 בדיקות לאיתור שרידי סם שכולן נמצאו נקיות. כמו כן, הנאשם הגיע לפגישה ראשונה ויחידה עם העובדת הסוציאלית המטפלת בו. עוד צויין, כי נעשו מספר ניסיונות לגייס את הנאשם לטיפול ולשיתוף פעולה עם צוות היחידה, אך ללא הצלחה. הנאשם הסביר את חוסר שיתוף הפעולה, בקשיים שנגרמו בעקבות עבודתו. קצינת המבחן מעריכה, כי ברקע עומד הקושי של הנאשם להכיר במורכבות מצבו.

לאור חוסר שיתוף הפעולה מצדו של הנאשם, נמנעה קצינת המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו והמליצה על ענישה משמעותית בדמות מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות.

תסקיר מיום 7.11.2017:

קצינת המבחן מציינת, כי הם נפגשו בשנית עם הנאשם. בפגישה שלל הנאשם נזקקות להליך טיפולי תוך שאינו רואה בעיה במצבו. כמו כן הביע את הקושי שלו להגיע למפגשים טיפוליים אחת לשבוע ומסר כי הוא מעדיף לרצות עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאשר להשתלב בהליך טיפולי שיימשך כשנה.

לנוכח דברים אלו, חזרה קצינת המבחן על המלצתה מהתסקיר הקודם, לפיה יש להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות.

3. חוות דעת הממונה:

לנוכח העובדה שהנאשם לא הצליח לספק לממונה מסמכים רפואיים אותם דרש, נמנע הממונה מהכנת חוות דעת בעניינו.

4. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

ב"כ המאשימה מציינת, כי מדובר בנאשם בעל עבר פלילי עשיר הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות סמים, רכוש, החזקת סכין ועוד. בתיק הנוכחי בחר הנאשם להסיע 4 תושבי שטחים לתוך מדינת ישראל כאשר תמורת ההסעה הוא היה אמור לקבל 100 שקלים עבור כל אחד. בנוסף, קיים התיק שצורף מבית המשפט ברמלה, בו הורשע הנאשם בהסעת 7 שבח"ם. לדברי ב"כ המאשימה, ב-2 המקרים מדובר באיסוף ולא בהסעה מקרית, כאשר הנאשם לא ידע ולא טרח לבדוק את מי הוא מסיע ומה מטרת הנסיעה. לא מן הנמנע הוא שיכול ואותו אדם שהסיע היתה לו כוונה חבלנית או פלילית שיכלה לגרום לפגיעה חמורה ביותר בביטחון המדינה ואזרחיה.

ב"כ המאשימה מציינת, כי הערך החברתי הוא פגיעה בביטחון הציבור והמדינה. לדבריה, המסיעים שוהים בלתי חוקיים, מקשים על כוחות הביטחון לבצע את מלאכתם הנאמנה, שהיא לשמור על גבולות המדינה. על כן יש צורך לדבריה, בענישה משמעותית שתשמש גורם מרתיע לאותם עבריינים.

ב"כ המאשימה מפנה לתסקיר הראשון שנערך לנאשם, ממנו עולה כי הנאשם מכור לסמים קשים ומתקשה להכיר בהתנהלותו הבעייתית. עוד עולה מהתסקיר, כי לנאשם יכולת נמוכה לווסת דחפים. מהתסקירים המשלימים עולה עוד, כי הנאשם לא שיתף פעולה עם שירות המבחן ועם תכנית הטיפול שהומלצה לו. ב"כ המאשימה, הפנתה את בית המשפט לרע"פ 2572/16 שם נקבע לדבריה, שרק בשל שיקום ניתן לסטות ממתחם הענישה ולהסתפק בעבודות שירות, משמע, אדם שלא עבר הליך טיפולי, דינו מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה, מבקשת לקבוע מתחם ענישה נפרד בכל תיק ולקבוע את המתחם בתיק הנוכחי בין 4 חודשי מאסר לבין 14 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לרכיבי ענישה נוספים. בתיק שצורף, מבקשת ב"כ המאשימה, לקבוע את המתחם בין 4 חודשי מאסר לבין 18 חודשי מאסר ורכיבי ענישה נוספים.

באשר לעונש המתאים, מבקשת ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של כל מתחם במצטבר, מאסר על תנאי, קנס משמעותי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי, וצו חילוט לרכב.

טיעוני ב"כ הנאשם:

ב"כ הנאשם טען, כי מדובר בהסעה שלא בנסיבות מחמירות. גם כתב האישום שצורף למרות שהוצג כחמור יותר, הוא אינו כזה, מדובר היה בהסעה בתוך ישראל כשלא הייתה מניעה לאסוף את אותם נוסעים, מדובר באנשים ללא עבר.

לגבי עברו הפלילי של הנאשם, מציין ב"כ הנאשם, כי מדובר בעבר פלילי שלא מן העניין. בנוסף, מדובר בעבירות ישנות כאשר העבירה האחרונה היא משנת 2010. ב"כ הנאשם מזכיר את קבלת האחריות של הנאשם ואת העובדה שהוא צירף את התיקים כדי לנקות שולחן. לדבריו, חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, נבע מקשיים עם מקום עבודתו שלא אפשרו לו לעמוד בלוח הזמנים של שירות המבחן. ב"כ הנאשם צירף שני מכתבים (נ/1 ו-נ/2) מהמעסיק של הנאשם שמצביעים על יציבות תעסוקתית.

ב"כ הנאשם טען, כי בהתאם לפסיקה אותה הגיש, מתחם הענישה יכול להתחיל מעבודות שירות ואף משל"צ ולא כפי שמבקשת ב"כ המאשימה. לדבריו מתחם הענישה המתאים נע בין חודשיים מאסר בעבודות שירות לבין שנת

מאסר.

לנוכח העובדה שהנאשם בשל סיבות שאינן בשליטתו, אינו מתאים לביצוע עבודות שירות, מבקש בא כוחו להסתפק בהטלת עונש מאסר מינימלי בלבד ובחילוט הרכב.

דברי הנאשם:

הנאשם חזר בדבריו על חרטתו ועל לקיחת האחריות וביקש מבית המשפט לתת לו הזדמנות נוספת.

5. מתחם העונש ההולם:

לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה שנקבע בתיקון 113 לחוק העונשין, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

הערך המוגן בעבירות אלה הוא זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה ולהגן על תושבי המדינה מפני פוטנציאל סיכון ביטחוני הטמון בעבירות אלה. מידת הפגיעה של הנאשם בערך זה הינה רבה וחמורה. הנאשם הסיע ב-2 מקרים שונים, מס' רב של שוהים בלתי חוקיים, כאשר ב-2 המקרים מדובר היה באיסוף מתוכנן ולא בהסעה מקרית. הנאשם אף לא טרח לבדוק מי הם האנשים אותם הוא מסיע ברכבו ולצורך מה הם שהו בארץ. בנקל, יכול היה להסיע אנשים שמטרתם פגיעה בביטחון הציבור והמדינה ולגרום בכך לתוצאות חמורות והרות אסון. בתיק העיקרי התבטאה חומרת הפגיעה גם בכך שההסעה הייתה אמורה לכלול רכיב של תמורה. בתיק שצורף, התבטאה חומרת הפגיעה, גם במספרם הגדול של הנוסעים.

בית המשפט העליון עמד לא אחת על הצורך בהחמרת הענישה בעבירות מעין אלה, ראו בין היתר את דברי בית המשפט בעניין ח'טיב מפי כב' השופט טירקל:

"סבורני כי דברו של המחוקק וקולם של הפיגועים מחייבים את בתי המשפט לאחוז היום באמות מידה עונשיות מחמירות יותר מאלה שבהן החזיקו, לפעמים, בעבר. דברים אמורים במעשי עבירה העלולים להוליד מעשי זוועה נוראים ועל התגובה העונשית להיות חמורה וקשה. אם לא עומדות לעבריין נסיבות יוצאות מגדר הרגיל, יש לגזור עליו - ואפילו הוא אדם מן הישוב שעשה מעשיו מתוך תמימות או מחמת צורך דוחק כלשהו - עונש מאסר לריצוי בפועל, בלי מתן אפשרות להמירו בעבודות שירות". (רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1) 769 בעמ' 774-775).

מדיניות הענישה הקיימת אותה הציגו בפני ב"כ הצדדים:

רע"פ 2572/16 **חננאל סויסה נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע ב-2 עבירות של הסעת תושב זר לפי ס' 12(א)(ג)(1), בית המשפט קבע מתחמי עונש בין מס' חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות ו-5 חודשי מאסר על תנאי בנוסף לעונשים נוספים. הערעורים שהוגשו נדחו והעונש נותר על כנו.

רע"פ 7726/13 **גמעה נסאסרה נ' מדינת ישראל:** הנאשם הורשע בעבירה של הסעת תושב זר לפי ס' 12(א)(ג)(1), בית המשפט השית על הנאשם עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים. גם במקרה זה נדחו הערעורים שהוגשו הן במחוזי והן בעליון.

ת"פ (כפר סבא) 61150-07-13 **מדינת ישראל נ' מחאמיד:** הנאשם הורשע בעבירת הסעה ובעבירות תעבורה נוספות ונגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.

ת"פ (י-ם) 49944-10-14 **מדינת ישראל נ' אבו שרף**: הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון ונגזרו עליו בהתאם לסיכום שהושג, 45 ימי מאסר על תנאי וקנס כספי.

ת"פ (י-ם) 49993-10-14 **מדינת ישראל נ' שרבאטי**: הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון ונגזרו עליו בהתאם לסיכום, 30 ימי מאסר על תנאי וקנס כספי.

עפ"ג (ב"ש) 58809-10-13 **אבו מחארב נ' מדינת ישראל**: בית המשפט המחוזי הקל מעט בעונשו של נאשם, שהורשע בביצוע 2 עבירות של הסעת שב"ח, וגזר עליו 4 חודשי עבודות שירות במקום 6 חודשים שנגזרו עליו מלכתחילה וזאת בעקבות נסיבותיו המיוחדות של הנאשם.

ת"פ (פ"ת) 30626-08-13 **מדינת ישראל נ' בדיר**: הנאשם הורשע בעבירת הסעת שב"ח ונגזרו עליו 250 שעות של"צ ועונשים נוספים.

ת"פ (פ"ת) 7065-03-13 **מדינת ישראל נ' אבו קישק**: הנאשם הורשע בעבירות הסעת שב"ח ועבירות תעבורה נוספות ונגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים.

ת"פ (ת"א) 6303-08-14 **מדינת ישראל נ' אלתי**: בית המשפט כיבד (למרות הסתייגותו) את ההסדר בין הצדדים וגזר על הנאשם 4 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים.

ת"פ (רמלה) 21753-07-14 **מדינת ישראל נ' אבו עסב**: הנאשם הורשע בעבירת הסעה לפי ס' 12(א)(ג)(א1)(ב) ונגזרו עליו 6 חודשי עבודות שירות ועונשים נוספים.

מסקירת הפסיקה הנזכרת, ניתן לראות, כי המנעד הינו רחב ונע בין של"צ לבין עונשי מאסר בפועל לתקופות שונות. יחד עם זאת, במקרים בהם הוטלו על הנאשמים עונשים קלים יחסית, מדובר היה בדרך כלל בעבירות הסעה ללא תמורה ובנסיבות פחות חמורות.

במקרה שלפניי הורשע הנאשם ב-2 עבירות שונות, האחת הסעת 4 נוסעים תוך שהנאשם אמר היה לקבל תמורה בעבור הסעתם. השנייה, הסעת 7 נוסעים. העבירות בוצעו בהפרש של כשנה ביניהם וללא כל קשר ישיר ביניהם. משכך, יש לקבוע מתחם ענישה עבור כל עבירה בנפרד.

לנוכח כל האמור, אני קובע כי מתחם העונש בת"פ 68511-12-14 ינוע בין 2 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל. מתחם העונש בת"פ 4466/05/15 ינוע בין 4 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר. לא מצאתי כי קיימות נסיבות מיוחדות לקולא או לחומרא, בגין ניתן לסטות מהמתחמים האמורים.

6. העונש המתאים:

בבואי לגזור את עונשו של הנאשם, יש לשקול גם את הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. לזכותו של הנאשם יש לציין בין היתר את העובדה, כי הוא הורשע ע"פ הודאתו ובכך חסך מבית המשפט זמן שיפוטי יקר. כמו כן ניתן לזקוף לזכותו את חרטתו אותה הביע הן בדיון בפניי והן בפני שירות המבחן. בנוסף, נתתי את דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם בעת ביצוע העבירה, כפי שתוארו הן ע"י שירות המבחן והן ע"י הסנגור.

מנגד, לחובת הנאשם, יש לציין את העובדה שהינו בעל עבר פלילי מכביד הכולל 6 הרשעות קודמות בעבירות שונות. לזאת יש להוסיף את חוסר שיתוף הפעולה של הנאשם עם שירות המבחן, ואת סירובו להשתלב בתוכנית שיקומית, כפי שעולה מהתסקירים המשלימים שהוגשו.

לכך יוספו שיקולי ההרתעה; בהתאם לסעיף 40 ו' ו-40' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעת היחיד והרתעת הרבים. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש הן על הרתעת היחיד, מאחר שהנאשם ביצע את העבירות

בתמורה לכסף אותו אמור היה לקבל, וכן חזר וביצע את העבירה 2 פעמים. דגש נוסף יש לתת להרתעת הרבים, כפי שקבע בית המשפט העליון, בע"פ 2789/13 מדינת ישראל נ' זיו חמדי (ניתן: 4.8.13), בפיסקה י"א: "**בעניין זה יש חשיבות עצומה להרתעה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי וזאת כדי שיצא הקול הצלול מטעמינו כנגד מעשים אלה**"

נתתי את דעתי גם להמלצת שירות המבחן, להטיל על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. בנסיבות המקרה כשהנאשם איננו מתאים לעבודות שירות, אין מנוס מהטלת עונש של מאסר בפועל. מה גם שלאור חומרת העבירה והנסיבות בהן היא נעברה, לא היה מקום מלכתחילה לקבל את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהטלת עונש מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בן 7 חודשים. הנאשם יתייצב ביום 11.2.2018 בשעה 8:30 בכלא ניצן לריצוי עונשו.
2. מאסר על תנאי למשך שישה חודשים והנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
3. שישה חודשי פסילת רישיון על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם בתוך שנתיים מהיום על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
4. קנס כספי בסך 3,000 ₪ או מאסר של 30 יום תחתיו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים החל מיום 1.1.18 ובכל ראשון לחודש שאחריו.
5. אני מורה על חילוט רכבו של הנאשם, זאת בהסכמת ב"כ הנאשם.

העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ח, 24 דצמבר 2017, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד דינה דוד, הנאשם וב"כ עו"ד נאיל זחאלקה.